

άνθρωπολογία τό, άμάρτ. άθρωπολόι LRoussel Grammaire 295

Έκ τού ούς. *άνθρωπος* και της παραγωγικής καταλ. -λόγι.

Πλήθος ή συρφετός ανθρώπων, πολλοί άνθρωποι. Συνών. *άνθρωπομάζωμα*.

άνθρωπομάζωμα τό, σύννηθ.

Έκ τών ούς. *άνθρωπος* και *μάζωμα*.

Ανθρωπολογία, ό ίδ.: *Αυτός δέν ήτανε στρατός, ήτανε άνθρωπομαζώματα.*

***άνθρωπομέτρι** τό, άθρωπομέτρι 'Αθην.

Έκ τών ούς. *άνθρωπος* και *μέτρο*.

Η άπογραφή τών κατοίκων τόπου τινός. Συνών. *ψυχομέτρι*.

άνθρωπομίλητος επίθ. Σύμ. άθρωπομίλητος Σύμ.

Έκ τού ούς. *άνθρωπος* και τού επίθ. **μιλητός* <*μιλω*.

Ο έχων ανθρώπου όμιλίαν, ανθρωπόγλωσσος, επί ζώων τών παραμυθίων: **Αλοο - κατιάκι ανθρωπομίλητο.* Συνών. *ανθρωπόλαλος*.

άνθρωπόμορφος επίθ. λόγ. κοιν.

Έκ τών ούς. *άνθρωπος* και *μορφή*.

Ο έχων μορφήν ανθρώπου: Φρ. *Άνθρωπόμορφο τέρας* (επί ανθρώπου κακούργου).

άνθρωπονόητος επίθ. Πελοπν.(Βούρβουρ.)—ΚΠασαγιάν. Μοσκ. 23 —Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. άθρωπονόητος Πελοπν. (Μάν.)

Έκ τού ούς. *άνθρωπος* και τού επίθ. *νοητός*.

Ο έχων νοημοσύνην ανθρώπου, επί ζώων ένθ' άν.: *Σκυλλί άθρωπονόητο Μάν. *Φτοῦνο τό ζῷ εἶν' άλλο πρᾶμα, ανθρωπονόητο!* Βούρβουρ. *Εἶναι ανθρωπονόητα τὰ βόιδα, ακούς;* ΚΠασαγιάνν. ένθ' άν.

άνθρωποπερνῶ άμάρτ. άθρωποπερνῶ Κρήτ.

Έκ τού ούς. *άνθρωπος* και τού ρ. *περνῶ*.

Εύρίσκομαι εις καλήν όπωσδήποτε οίκονομικήν κατάστασιν, δέν στενοχωροῦμαι οίκονομικῶς, περνῶ ὡς άρμόζει εις άνθρωπον. Συνών. *άνθρωποπορεύομαι*.

άνθρωποπορεύομαι άμάρτ. άθρωπορεύομαι Κρήτ.

Έκ τού ούς. *άνθρωπος* και τού ρ. *πορεύομαι*.

Άνθρωποπερνῶ, ό ίδ.

άνθρωποπούλλι τό, άμάρτ. άθρωποπούλ-λιν Κύπρ.

Έκ τών ούς. *άνθρωπος* και *πούλλι*.

Είδος γλαυκός της όποιας ή μορφή όμοιάζει πρὸς τήν τού ανθρώπου. Συνών. *άγριάνθρωπος* 4.

άνθρωπόπουλλον τό, Πόντ. (Κερασ.) *άθρουπό-π'λλου Μακεδ. (Μελέν.) άθρωπόπ'λλο Θράκ. (Σαρεκκλ.) άθρωπόπον Πόντ. (Σάντ.) άρθεπόπουλλον Πόντ.(Κερασ.) ανθρωπόπουλλος Κεφαλλ. Πελοπν. (Δημητσάν.) ανθρωπόπ'λλους ό, Μακεδ. (Μελέν.)*

Έκ τού ούς. *άνθρωπος* και της παραγωγικής καταλ. -πουλλον.

1) Τό τέκνον ανθρώπου καθὼς πρέπει, εύγενές τούς τρόπους Πόντ.(Κερασ. Σάντ.) β) **Άνθρωπος φρόνιμος και προνοητικός Πόντ. (Κερασ.): Παροιμ. Τ' ανθρωπό-πουλλα πρὶν πεινασεῖν μαγερεύουν.* Συνών. *παροιμ. τῶν φρο-νίμων τὰ παιδιὰ πρὶν πεινάσουν μαγειρεύουν.* 2) Μικρός άνθρωπος, ανθρωπίσκος Θράκ.(Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Μελέν.) Συνών. *ιδ. έν λ. ανθρωπάκι* 1. 3) **Άνθρωπος*

οὔτιδανός και εύτελής Κεφαλλ. Πελοπν. (Δημητσάν.): *Παροιμ.*

**Άνθρωποι κι ανθρωπόπουλλοι, | ανθρωποι κι ανθρωπάτσι* (άνθρωπος ανθρώπου διαφέρει) Κεφαλλ. Συνών. *άνθρω-πάκος* 2.

άνθρωπος ό, κοιν. *άνθρωπο* Τσακων. *άνθρουπους* βόρ. ιδιώμ. *άνθραπους* Θράκ.(Καραγ.) *άντρωπος* Πελοπν. (Γέρμ. Λακων. Λεντεκ.) Πόντ. (Σινώπ.) *άντρωπο* 'Απουλ. (Μαρτ. κ. ά.) *άντρουπους* Μακεδ. (Βέρ. κ. ά.) *άδχρουπο* Καλαβρ. (Καρδ.) *άθ-θρωπος* Κάρπ. Κῶς Μεγίστ. Νίσυρ. κ. ά. *άιθρωπος* Κάλυμν. Κῶς *άθρωπος* κοιν. και Κατπ. Πόντ. *άθρωπο* Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (*Οφ.) Τσακων. *άθρουπους* βόρ. ιδιώμ. *άρθωπος* 'Ικαρ. Νάξ. Πόντ.(Κερασ. Κρώμν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) —Λεξ. Μπριγκ. *άχρωπος* Κύπρ. Ρόδ. *άγρωπος* Κύπρ. *άδρωπος* Κύπρ. Ρόδ. *άιρωπος* Καππ. (Φερτ.) Χίος (Λιθ.) *άταρπος* Μαριούπ. *άριουπους* Καππ. (Σιλ.) *άιθωπο* Τσακων. *άιθουπο* Τσακων. *άρθωπος* Καππ. (Αξ.) *άρωπος* Καππ. (Αρα-βάν. κ. ά.) *άρουπος* Πόντ. (Σεμέν.) *άραμπους* Καππ. (Μισθ.) *άφωπος* Σαμοθρ. *άνθρεπος* Προπ. (*Αρτάκ. Πάνορμ.) *άθρεπος* Μακεδ. (Γκιουβ.) Μύκ. Πόντ. (Κερασ. Σαράχ.) Προπ. (*Αρτάκ.) *άθρεπο* Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) Πόντ.(Σαράχ.) *άθερπος* Μακεδ.(Γκιουβ.) *άρθεπος* Καππ. Πόντ.(Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) *ήρχεπος* Καππ. (Γούρτον.) *άνθριπους* Θράκ. (Μάδυτ.) *άθριπους* Θράκ. (Αίν.) Κυδων. Λέσβ. *άθιπους* Σαμοθρ. *άφιπους* Σαμοθρ. *άιπους* Σαμοθρ. *άτρεπος* Κάσ. *άντρεπο* 'Απουλ. *άτρεπο* Καλαβρ. (Μπόβ.) *άθρωπο* τό, Καππ. (*Ανακ. Φερτ.) Θηλ. *ανθρώπισσα* Θήρ. Νάξ.

Τό άρχ. ούς. *άνθρωπος*. Ο τύπ. *άθρωπος* και μεταγν. Πβ. KDieterich Untersuch. 116.

1) Τό λογικόν ζῷον άνθρωπος κοιν. και 'Απουλ. Κα-λαβρ. Καππ. Πόντ. Τσακων.: **Άνθρωπος άδικος - άτιμος - δίκαιος - τίμιος* κττ. **Ολοι οί ανθρωποι δέν είναι οί ίδιοι. Εἶναι δύσκολο νά γνωρίση κανείς τόν ανθρωπο. Σάν άθρωπος εἴσφαλα κ' εγὼ κοιν. || Φρ. Δάσκαλος ανθρωπος ή παππᾶς ανθρωπος* κττ. (όταν κάμνη κάτι άπρεπές, άσυμβίβαστον πρὸς τήν κοινωνικήν του θέσιν). **Εγινεν άλλος ανθρωπος* (μετεβλήθη). *Δέν εἶδα ανθρωπο* (οὔδένα). *Εἶναι ανθρωπος της κρεμάλας - τού παλουκιού - τού σκοινιού* κττ. (επί ανθρώ-που έξώλους) κοιν. **Ο δεῖνα μυρίζει σωστός ανθρωπος* (επί ανθρώπου καλού) Κύπρ. || Παροιμ. Φρ.

**Άθρωπο βλέπεις, καρδιά δέν ξέρεις* (δυσχερής ή κατανόησης τού χαρακτήρος εκάστου). *Άνθρωπος τ' ανθῳπου μοιάζει, και τό πρᾶμα τού πρᾶματόν* (επί όμοιότητος) πολλαχ. 'Η λ. ὡς παρωνύμ. Σίφν. Στερελλ. (Αἰτωλ.) και ὡς τοπων. πολλαχ. β) **Άνθρωπος καθὼς πρέπει, καλός, εύάγωγος, έναρετος, προσηνής* κοιν. και Πόντ. (Κερασ. Χαλδ. κ. ά.): **Ακουσέ με, αν θές νά γίνης ανθρωπος. Με τέτοια μυαλά ποτέ δέν θά γίνης ανθρω-πος. Μῖλα και σὺ σάν ανθρωπος μᾶ φορά. Τόν έκαμα άθρωπο και τῳρα δέν τό ξέρει κοιν. *Εν' άθρωπος τούς ανθῳπους* (άριστος μεταξύ τών άρίστων ανθρώπων) Κύπρ. **Αβοῦτος ανθρωπος κ' εν'* (αὐτός δέν είναι καλός ανθρω-πος) Κερασ. || Φρ. *Μπαίνεις κ' εἶς με τούς ανθῳπους;* (πρὸς ανθρωπον εύτελή). **Άνθρωπος μᾶ φορά!* (επί ανθῳ-που καλού ή ειρωνικῶς επί εύτελοῦς). *Χαρά 'ς τόν ανθρωπο!* (περιφρονητικῶς) κοιν. || Παροιμ.

**Άθρουπον γύριμς, πουλὺ πρᾶμα γύριμς* (σπάνιοι οί καλοί ανθρωποι) 'Ιμβρ. *Σμίξου μ' ανθρωπον* νά 'ιγής ανθρωπος (ή μετά τών χρηστῶν συναναστροφή καθιστᾶ τινα επίσης χρηστόν) Μεγίστ. *Βεζίσης εἶγινες,*

